

Creștinul

ZIAR SĂPTĂMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

O danie demnă de imitat

Diaconul D. Irimescu, în dragostea-i mare ce-o are pentru orașul nostru, în care și-a trăit frumoasele zile, și în dragostea de creștin pentru cei săraci — orfani și copii de văduve — în bună înțelegere cu soția sa, pătrunsă de aceleași sentimente, au dăruit comunei Piatra-N. un fond de 120.000 lei, în titluri rentă de stat, care fond a fost înscris în bugetul comunei sub numele „Fondul Diacon Irimescu”.

Din venitul cupoanelor acestui fond, primăria e obligată să confecționeze încălțăminte copiilor săraci dela școala primară T. Raux & Lalu din Valea Viei, după o listă dată de directorul școlii.

Această dorință a diaconului Irimescu s'a născut numai din credința ce-o are, că pilda faptelor bune îmbunătățește sufletul copiilor, și-i face la rândul-le ca și ei să fie binefăcători față de cei ce ar avea nevoie vreodată de ajutor.

Donăția i-a fost acceptată de către forurile competente.

E frumoasă și pilduitoare această faptă și e un imbold pentru generația, pe care acest duhovnic o dorește generoasă, creatoare, activă și plină de optimism.

Iubirea de aproapele — virtute pe care Isus a pus-o deasupra tuturor celorlalte virtuți — a legat sufletul acestui binefăcător cu sufletele copiilor săraci, pe care el i-a văzut cum pășiau cu grabă la școală, i-a iubit și s'a pătruns de simțirea, fericirea și suferința lor.

Deaceia părintele diacon Irimescu a îmbrățișat pe acești mici nevoiași, s'a regăsit în ei, știind prea bine că o curăcnicie curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu Tatăl această este: „Să cercetăm pe orfani în necazurile lor”.

Stând ani de zile în fața altarului și aducând chipului Mântuitorului slavă și preamărire, părintele diacon Irimescu s'a identificat pe deplin cu specificul moralei creștine „Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe ci în fapte”.

Fapta-i bună și creștinească va ameliora suferințele celor săraci și prin recunoștința lor ei vor sta alături de binefăcătorul lor diacon, pe care profesiunea l-a legat strâns de viața socială a nevoiașilor din acest oraș.

Suntem convinși că părintele diacon Irimescu va găsi și alți imitatori.

Prof. L. D. Rădulescu

De Sfintele Sărbători ale Paștelor,

dorim tuturor abonaților
cititorilor noștri sănătate,
voie bună și le zicem cu toată
prietenia, creștinescul

Hristos a înviat

Biserica domnească Sf. Ien din Piatra-Neamț, cu turnul, cu imboldurile și cu împrejuririle, ctitorie a Voievozului Ștefan cel Mare din anul 1498 (după planșa scriitorului, inginerului și tipografului Gh. Asachi, din Calendarul său pe anul 1847).

HRISTOS A INVIAT !

de NICODEM, Mitropolit al Moldovei

Sf. Ambrosie al Mediolanului, vorbind de sărbătoarea Nașterii lui Hristos, observă că dela ea ziua începe a crește, ca și cum ar vrea să arate prin aceasta începutul și sporirea luminii duhovnicești, care a răsărit pentru toată lumea din Betleem. Nu cu mai puțină dreptate putem observa și noi, că Învierea lui Hristos este în acel timp al anului, când toată natura se înnoiește și, oarecum, învie din morți, după gerurile iernii. Privind primăvara prin ferestrele bisericii, fără să vrem vedem într'însa niște semne vădite, prin care pământul, în fiecare an, salută pe Biruitorul iadului și al morții. Semnele de doliu de pe Golgota s'au produs odată pentru totdeauna, căci Mântuitorul numai odată a murit; iar semnele de bucurie ale Învierii se repetă mereu, căci Hristos, înviind din morți, nu va mai muri (Romani V. 9). El ar fi putut să moară și să învie în

altă vreme a anului, dar a înviat anume atunci, când toată natura îl poate saluta prin a ei înviere.

Și pe cine se cădea oare să salute ea prin marea sa reînnoire? Dacă într'însa, după căderea stăpânului ei, Adam, a mai rămas vreo rânduială, dacă după iarnă vine iarăși primăvara, apoi această rămasă de viață, natura o dărește Stăpânului vieții, lui Adam al doilea. Care hotărînd să șteargă urmele căderii întâiului Adam, îndată după căderea acestuia, a luat în mâinele Sale sceptrul stăpânirii, cu care n'a știut să cărmuiască strămoșul nostru. Deasemenea, dacă natura după mulțimea reînnoirilor sale, de scurtă durată, prin ajutorul primăverii, va vedea cândva răsărind peste ea primăvara cea netrecătoare și veșnică, atunci când se va îmbrăca în toată pozoarea raiului, apoi toate acestea se vor produce numai pentru a-

ceea că Domnul, prin sângele său depe cruce, a slăvit tot pământul și a comunicat tuturor stihilor principiul reînnoirii și al nemuririi. Deaceia, pe cine să salute natura prin învierea sa, dacă nu pe Cel ce a înviat însuși și împreună cu sine a înviat toate, cum cântă Biserica. Între învierea naturii și Învierea Domnului, legătură nu-i numai vremelnică, ci și de fapt. Natura învie acum vremelnic, pentru că a înviat acum Cel ce o învie, și tot pentru aceasta va învia cândva și pe veci.

O astfel de concepție despre

Învierea întru eroism

...și porțile cetății nu se vor mai închide ziua, căci nouă nu va mai fi acolo.
(Apocalipsa)

...A trecut o bucată de vreme de când țara — țara cea mare, țara rurală, țara de dincolo de bariera târgului, s'a mișcat ca o singură ființă uriașă și plurală, când antenele instinctului de conservare au prins din aer unda vrăjmasă.

Începusem a trăi sub semnul apocalipsei, în intimitatea morții, încercând să ne familiarizăm cu această idee cernită. Căci moartea nu e un strigoi.

KRISTOS A INVIAT !

Continuare din pag. 1-a)

supra întregii firi. Iar primăvara naturii capătă oarecare înfățișare sacra, când aflăm că această reînnoire a pământului, provine din unul și același izvor, din care provine și înnoirea noastră spirituală, că și ea-i fructul răscum-părării depe Golgota. După aceste se înțelege ce înseamnă când Biserica noastră cântă, că într-o înviere Domnului s'au bucurat cerul și pământul și cele dedesubt. Învierea Domnului este cu adevărat sărbătoare universală; căci pe Golgota, după spusa apostolului, s'a împăcat cu Dumnezeu toată lumea (Coloseni, I. 20).

Dar această pace universală va rămâne pururea în afară de noi, dacă nu o vom sălășlui în inima noastră! Toate împrejurul nostru se vor înnoi, iar noi vom rămâne vechi, dacă nu ne vom sili să fim noi. Priviți la fața

naturii: primăvara e pentru tot pământul; toate înfloresc și strălucesc, iar arborii uscați și acum sunt goi și fără frumusețe și prin înfățișarea lor strică farmecul naturii. Așa-s și sufletele păcătoase: ele, ca și arborii uscați, vor rămâne moarte, când toate se vor înnoi. Dar întrucât în Edem trebuie să fie toate numai podoabă, apoi cu sufletele păcătoase se va proceda tot așa, cum procedază grădinarul cu arborii uscați, adică ele vor fi tăiate și aruncate în foc.

Deaceia, ni se cuvine — și ni se cuvine numaidecât — să ne reînnoim din vreme și primind apa vieții, încălzindu-ne cu soarele harului, să începem să aducem și roadele acestui har; trebuie să înviem aicea, ca să nu murim, cu moarte veșnică, acolo!

NICODEM
Mitropolit al Moldovei

DANII PENTRU BISERICI

In Mitropolia Moldovei, anul XV, Nr. 5—pe Aprilie 1939, care aduce un variat material religios, semnat de I. P. S. S. Mitropolitul Nicodem, pr. Cicerone Iordăchescu, pr. Vasile Vasilache și alții, găsim la sfârșitul revistei că se aduc mulțumiri următorilor binecredincioși din județul Neamț care au făcut daniile sfintelor biserici:

- 1) Pentru Sf. Mănăstire Răsboeni din jud. Neamț, d-na Elena și dr. Constantin Nădejde, medicul spitalului Răsboeni, care donează o Cruce pe Sf-ta Masă, în argint și două basmale de mătase pentru a cădi ecclisierhele la „Apostol”, în total valorând 4000 lei.
- 2) Dl. Ioan Rădescu directorul școlae primare din Răsboeni, 1000 lei.
- 3) Dl. Const. (Nuțu) Eșanu avocat Piatra-N. a făcut un serafim de argint cu patru lumini, lei 4000.
- 4) Protosinghelul Dosoftei Tincu Suceava, lei 1200.
- 5) Ierodiaconul Galaction Pintilii, m-rea Bistrița, lei 1000.
- 6) Iosub Cristea din Piatra-N. material pentru acoperământul fântânii și alte lucruri în biserică, lei 1800.
- 7) Frăsina și Ghiță Măndru din Poeni material pentru fântână și alte lucruri în biserică, lei 1250.

- 8) Onofrei — Roman material la fântână, lei 1000.
- 9) D-na Eugenia și Gh. Constantinescu din București au donat o frumoasă ramă pentru icoana Sf-tei Treimi și o perdea de plus la Sf. Altar, lei 4500.
- 10) D-na Nicolina și Teodor Dumitrescu industriași din București au donat un acoperământ de plus pe Sf-ta Masă, lei 4600.
- 11) D-ra Mariea Sbera învățătoare din Răsboeni a făcut un rând de procovești de mătase albă, foarte artistic lucrate 1000
- 12) D-ra Maria Mihăilescu Răsboeni, un rând de procovești de plus artistic lucrați, lei 1000.
- 13) Teodor Măndru din Poeni — Răsboeni un lanț pentru fântână și alte obiecte de biserică, lei 1000.
- 14) Ghiță Roșu și soția sa Ecaterina din Piatra-N. o perdea de atlas albastru la ușile împărătești, lei 1000.
- 15) Ioan Costache Măndru din Răsboeni o candelă, lei 1500.
- 16) Constantin și Ioan Hobincă din Arămoaia, lei 1000.
- 17) Gheorghe Arghir Robu din Arămoaia — Neamț a donat un Chivot pe Sf. Masă în valoare de, lei 3300.
- 18) Neculai Hârțan, un sfeșnic de alamă pe Sf. Masă, cu trei lumini, lei 1000.
- 19) Gh. a Petrea — Răsboeni a îmbrăcat o iconiță, lei 1000.

Total 36150 lei.

O crimă nedescoperită în Dorna, la anul 1800

În Arhivele Statului din București, între hârtiile din pachetul 57, provenit dela tribunalul Suceava, am găsit un raport original al Ispravniciei, datat din 18 Iunie 1800, relativ la o cercetare și o încheiere a numitei Ispravnicii, cu privire la o crimă săvârșită de către necunoscuți, în satul Dorna.

Cred că nu e lipsit de interes publicarea acestui act, care evocă timpuri și întâmplări apuse, precum și icoana vieții sătești din valea Bistriței Moldovenești.

G. T. Kirileanu

1800 Iunie 18. Dela Ispravnicie la Jnutului Sucevit (original).

Înainte noastră au tras la judecată Smil Jidy, din Bucovina, pe lăcuiitorii din satul Dorna dela acest jnut, făcând asupra lor arătare cum că la trecuta lună Mart 24, aflându-se la crășma ce lăste într'acel sat șazătoriu un frate al său, cu toată famellia lui, într-o noapte i-au ucis pe toți în casă tâlharii, luându-le și toate cele ce au avut, după care ucidere ce s'au făcut, prin multe cercetări ce au făcut, au aflat întâi că un lon a Olărlăi de acolo din sat, în noaptea aceia întâmplându-se a merge la moară (care lăste foarte aproape de crășma aceia în care s'au ucis), au întâlnit trei oameni, pe care l-ar fi cunoscut că sânt oameni răi, și cu toate acestea n'au făcut arătare satului ca să-s scoale să-l prinză; din care pricină prepuni că numitul ar fi având știntă și că ar fi vorbit și întocmit cu acei tâlhari ce au ucis pe frate-său.

Al doilea că iarăși într'aceia noapte, morariul acei mori de lângă crășmă, nu s'au aflat la moară, și osăbit de aciasa lon a Olărlăi, ducându-se alunceea la moară și neaflându-l în moară, s'au dus la casa morariului (care lăste nu puțin departe de moară) și găsându-l acasă, undi să și culcasă fiind noapte târziu, l-au strigat și deșteptându-l și spunându-i că au întâlnit pe acei trei oameni și că nu l-au părut a fi oameni buni, apoi nici morariu nici o mișcare n'au făcut a da de șlire în sat ca să sară să-l prinză. Care și aciasa lărăși îi dă prepus cum că și morariu să fie întocmit cu tâlharii.

Al treile cum că la crășmă fiind tocmit crășmar un Chirilă Olaru, tot de acolo din sat, nici acesta într'aceia noapte nu s'au aflat la crășmă, fiind la casa lui — și osăbit de aciasa, cum că la casa a acestui Chirilă s'au aflat un șpușor cu unt de naft, care șpușor ar fi fost înăuntru într-o părechi desagi a jidovului ucis, împreună și cu alte lucruri.

Al patrulea cum că un Sămlon Bulnar, tot de acolo din sat, după trecere de o lună de zile dela întâmplare aceștii ucideri, aflând iai în casa aceia unde s'au făcut ucidere o bardă, ar fi scos-o într-o ză când era mulți săteni

cum că sânt vreunii din cel ce trec din Cordon în Iastă parte, în toate nopțile, fiind obișnuți a trece de la lutun și sare pe ascunsu, fiind lucru oprit aciasa despre stăpânire nemțască. Pentru acela el au rămas odihnit și n'au mai avut trebuință a face turburare — și asămint au spus și morariului, după ce s'au dus în casă la el și l-a deșteptat din somn, pentru acela nici el n'au făcut nici o mișcare, încredințându-se că ar fi fost de acest fel de oameni ce trec totdeauna pentru lutun și pentru sare.

Al doilea, pentru arătare ce face asupra morariului, având prepus din pricină că nu au fost într'aceia noapte la moară, cu toți au arătat, cum și însuși jidovu n'au putut tăgădui că într'aceia vreme fiind apele mari să afla moara înecată, unde nu putea lucra — și pentru acela morariul cu o ză încă mai înainte, și fiind că n'are nici o treabă n'au mai mers la moară, ci șădă la casa lui. Iar pentru că zice dl ce să nu dea de șlire după ce i-au spus lon a Olărlăi pentru acel trei oameni ca să sară să-i prinză — la aciasa și el, asămene ca lon, au rămas odihnit, socotind că sânt oameni de acel ce trec pentru lutun și sare și n'au mai avut trebuință a face turburare, mai ales fiind și mult departe casa lui de moară. Care toate aceste arătări, după ce sântii cu toți de față au mărturisit, apoi și însuși jidovu n'au putut tăgădui nici una, ci la toate și el au arătat că așa au fost, dar ca unul ce are nu puțină durere, face în tot chipul ispite ca doar ar putea afla ceva.

După aciasa, pentru al trile arătare ce face asupra lui Chirilă Olaru și crășmarul și prepusul ce are pentru șpușoru cu unt de naft ce s'au aflat în casa lui, au arătat căl pentru că și el în noaptea aceia au fost lipsind dela crășmă, pricina au fost că în toate Vinerile spre Sămbătă, după ce au dat în post, crășmarul nu șădă la crășmă fiindcă nu era vânzare, ci mergea la casa lui de-și lucra meșteșugul lui olăria — care și aciasa n'au putut tăgădui jidovu. Iar pentru șpușoru cu unt de naft ce s'au aflat la casa lui, la aciasa după îndestule cercetări ce s'au făcut și mai înainte, nictunul aceștia de către rânduișii de către Ispravnicie, acolo la fața locului, s'au dovedit ca a doază dimineața, Sămbătă, după ucidere aciasa, prin întâmplare cu Toader Zugre vânător, fiind atunci dimineața ostent din pădure, au mersu acolo la crășmă să bea rachiu, și nevăzând nici o mișcare în casă, socotind cum că dorm s'au pus să șază pe un buluc, așteptând să-s scoale. Atuncea și o copilă a crășmarului Chirilă au venit la crășmă, ducând foc, și fiind că jidovii Sămbătă nu fac foc, și pe aciasa

Bulnar fiind bulnar și tocmit slugă la un frate a numitei fimel, și fiindcă aciasă fimel avea rămasă dela bărbat-său toate hărțile bulnăreii fiind și acela bulnar, pentru acela au cumpărat dela dănsa toate acele fieră, fiindu-i trebuincioasă pentru meșteșugul lui. După aciasa, aflându-se și acea bardă cum că lăste a lui (care bardă după cercetare ce s'au făcut s'au dovedit că au fost băulă la crășmă de către morariul lor, căruia lă să dedesă ca să lucreze cu dănsa la moară), și având trebuință numitul bulnar de bardă — pentru acela făcea îndemnare fimel ca să o scoată și să l-o vânză. Dar îndată ce au văzut-o că lăste sângerață, s'au tras înapoi, nevrând a o cere mai mult (care aciasa și însuși jidovu n'au putut tăgădui și cunoscând că cu prepus îl învinovășește, au încetat de a-l mai învinovăși).

Deci căl pentru aceste pricină cu carele jidovu prepund îl învinovășește într'acel chip, pentru flește care s'au arătat cu dovezi încredințate îndreptările lor, unde și însuși jidovu nici la una n'au putut sta împotriva sau a tăgădui. La cea dl pe urmă, că el cu toți adaoză Sămbătă îndată ce au aflat de aciasă ucidere au purces pe urma tâlharilor, care să cunoștea în omăt. Care urmă a lor, întâi s'au văzut eșliă din cea parte din Cordon și după săvârșire uciderii apoi au luat lărăși printru tregu undi să cunoștea fiind și cruntă de sange. Și așa, luându-l urma, audus-o până lărăși piste hotar, unde aglungând la sat și înfrând urma în drumul cel bălut, n'au putut a o mai cunoaște. Dar au mersu de au făcut arătare vornicului satului, ca să dea oameni să-l caule pretutindeni ca doar l-ar afla. Și un lon Minovaci, glurat a vornicului, au răspuns luindu-i în batjocoră că iai n'or da nici un om. Deci și el neputând a face altceva mai mult, s'au întors înapoi. Care aciasa dovedindu-se că cu adevărat au dus urma tâlharilor până în satul de cea parte. Și însuși jidovu au fost săliți a mărturii că tâlharii nu sânt dintre dăngi, ci sânt din cea parte.

Deci dar, după toate aceste dovedite a lor îndreptări, și osăbit de aceste, la cercetare ce s'au făcut mai înainte de către dum. armaș Iordachi Ghanoglu, tot aceștii pricină, certându-se și nu cu puțină bătaie pe morariu de sus arătat, asupra căruia stăruia cel mai mult prepus a jidovului — și neputând arăta nimic, pentru acela n'au putut judecata aceștii ispravnicii a-l învinovăși mai mult, căci s'au cunoscut că rău și cu năpăsluire să învinovășă de către jidovu. și spre încredințare judecată și a nu mai fi supărați despre numitul jidovu, căci vedeați s'au cunoscut că rău și lăr' de cale să acolișă și îl învinovășește cu acest fel de pricină, și după alăta cercetare, ce și înainte s'au făcut de către armaș, unde s'alunce au toți aceștia, nimic nu s'au aflat, și acum lărăși nu mai puțin fiind lărăși piste trizăci de oameni față și nici căl de puțină dovășă asupra lor nu s'au cunoscut.

1800 Iunie 18

Ispravnicilor.

Redacție

Dela reapariția ziarului nostru, azi, am tipărit, cu acesta de 11, zece numere. Deci zece săptămâni de apariție regulată. Rugăm pe toți abonații noștri să trimită costul abonamentului, ca să asigura existența gazetei. Articolele colaboratorilor originali să fie scrise pe o singură foaie și nu mai lungi de 2 — 2 ½ lini de caiet. Articolele trimise fără semnătură nu publicăm.

De aproape două mii de ani, Doamne, îți prelingi sângele pe crucea suferinții pentru cei ce ți-au fost odinioară semeni, fără totuși să fi semănat cândva cu Tine; căci crucificarea Ta este o scoborire pe o treaptă, de pe care să poți întinde mâna a ajutor, celor ce luncău în iureșul patimilor pământești.

Te-ai osândit obstacol în calea pierzaniei lumești; ai tărit povara amară a crucii, pentru dulcea ispășire a celorlalți, care nu te-au priceput. Dumnezeu-scul Fiu. Ți-ai confundat picioarele în spuma valurilor, cărora le-ai netezit cu talpa creștele, în privirea umilă a celorla pe care i-ai deslegat de blestemul Gheenei.

Astăzi, când s'a sfârșit sorocul pămîntirii tale, privești în sufletu-mi trist, făptura Ta stălcită acum 3 zile în brațele durerii. Iar spinii coroanei Tale ce-ți încingeau fruntea, ți l-am cules fir cu fir, și am prins cu ei făgăduirile durerii ce atârna desprinse din inima sfâșiată de truda vieții.

Am amestecat spinii însângerați de vinele tale cu spicele grele ale durerii și mi-am ostoit desnađeđdea în mantie de purpură, țesută din fire de sânge: sângele tău simbolic amestecat cu al meu. Mi-am înecat etern omeneasca mea suferință în Dumnezeasca Ta suferință, nu ca să-i potolesc ciocotul ci ca s'o purific în sfântă învierea Ta. Căci doar atât e sortit unora, Doamne: să încerce purificări.

Ci, lutul din care suntem plămădiți are în esența lui germenul păcatului.

Dar harul ispășirii Tale mângăie toate frunțile; dela cele peste care vieța a săpat brazda tristelor experiențe, până la cele peste care suflă fraged boarea inocentă a copilăriei.

În aceste zile când, de hăd-departe până ici, dincolo de casă, dăngăne clopotul, împărștiind în amurgul cald fio-

rul sfânt al pămîntirii Tale pentru om, mă prinde Doamne tremurul extatic al prefacerii.

O senzație pe care — prin complexul ei — deși încerc, sunt sigur că o voi defini incomplet: o pierdere de sine ca o luncare într-o stare larvară, o zbatere interioară, slabă, cu aripi obosite de plumbii rănilor simbolice, o senzație de scufundare, cu imaginea unor degete care se agață de spuma valurilor.

Apoi, odată cu ultimul licărit de dangăt, simt din nou învechita și zdrențuita mea mantie de humă, ce-mi împovărează umerii, atrăgându-mă spre lutul de sub picioare în care mă scufund zi de zi. Și pasul, greoi și poticnindu-se în faldurile humei, mă mână mereu înainte, mereu înainte.....

Const. Em. Dănciuleiu

LOCALĂ

Săptămâna Patimilor Mântuitorului și săptămâna pămîntirilor noastre. Din ușa altarelor se slujește amintirea celei mai mari tragedii umane, tragedia Sacrificului Suprem întru iertarea păcatelor noastre. Se propoveduește de acolo cuvântul iubirii celei mai desinteresate de oameni, iubire care merge până la jertfa de Sine, prin înținuirea pe cruce.

Dar în lume dăinuește același spirit de neomenie, același duh de lăcomie,—așa cum apare el mai cu seamă din grozava speculă ce se desfășoară în piață, în prăvălii, peste tot. Ceeace cumpărai ieri cu un preț, astăzi are alt preț, cu mult mai ridicat, dar fără nici o justificare alta decât aceea a jefuirii cetăței nului care, măcar de Paști vrea să aibă o zi mai îmbelșugată, pentru ca astfel să-și manifeste și el bucuria învierii.

INTERNĂ

Suntem un neam de oameni optimiști și cu mare încredere în viitor. De aceea emoția prin care am trecut în ultimele săptămâni, s'a spulberat aproape în întregime. Viața și-a reluat cursul ei normal, cel de toate zilele. Și cum este vorba ca îndată după Paști, d. Gr. Gafancu ministrul afacerilor străine să întreprindă o nouă călătorie în străinătate, începând cu Berlinul și terminând cu Roma, senzația de bună

ordine și de siguranță s'a înlăturat pentru moment. De aceea, parcă am intra în normal.

Dovadă alergăturile prin prăvălii în preajma Paștilor.

EXTERNĂ

Săptămâna desmînțirilor și a noilor acorduri. Se desmînțe, de pildă, că ar fi fost o convorbire telefonică între d-nii Hitler și Musolini; se desmînțe că Albania ar fi fost siliată să primească anumite încălcări ale suveranității ei, din partea Italiei. În același timp însă vase de război italiene au ancorat în portul albanez: Durazzo... N'ar fi deci exclus ca mâine—poimâine să se desmînțe însăși... existența Albaniei. Tocmai acum când regatul a obținut un moștenitor!

S'a încheiat apoi acordul anglo-polonez, privind o alianță între cele două țări, care-și promită să se susțină reciproc, în cazul când ar fi atacate, ele, sau Franța. Ba chiar se spune că Polonia ar dori ca în acest acord să se prevadă și un pact de apărare a granițelor statelor din sud-estul european, în care să intre și Ungaria, dar la care să nu participe și Rusia. Această afirmațiune, dacă-i adevărată, poate să ne facă să admirăm cu un motiv în plus politica îndrăzneală a Poloniei.

În acest timp Franța a trecut printr-o febră electorală. Și spunem febră numai pentru că așa se obișnuiește; căci, de fapt, poporul francez a dat dovadă acum, mai mult ca oricând, că în ceasurile mari ale istoriei, poate face gesturi mari. Acum a fost gestul liniștei, manifestată cu prilejul alegerii președintelui republicii. Poporul francez a înșelat nădejdile celor care credeau că frământările din jurul acestei alegeri vor tulbura apele... Franțuzii au tăcut și au realespe d. Albert Lebrun, dela primul scrutin. Un asemenea popor merită toată admirațiunea.

A. A. Rotundu

AUREL BAEȘU

Moș Gorun

NAȚIUNE, STAT, LEGE

Ministerul Educației Naționale, în scopul de-a lămurii marelui public școlăresc ce înseamnă națiune, stat și lege, a dispus ținerea acestei conferințe, în credința că, lămurind aceste noțiuni, ideile de respect a legilor se va întări și noi—mari și mici, vom fi în mai mare măsură să înțelegem datoritiile noastre de Români și cetățeni. De altfel, pentru lămurirea ideii de națiune, nu trebuie să ne ducem prea departe în timp. Ultimele evenimente din Europa ne arată că problema națională continuă a fi și azi în centrul preocupărilor popoarelor. Am asistat, nu de mult, la un proces de apărare națională, care a dus pe cale pașnică la unitatea poporului german, ca o conștiință logică a principiului naționalității, principiu pe a stat la baza alcătuirii statelor naționale din Europa de azi. Această problemă este și va mai fi la ordinea zilei, din cauza imposibilității de a se delimita precis teritoriile naționale, în urma interpenetrațiunii națiunilor în regiunile de graniță.

Problema națiunilor a preocupat întreaga viață politică a veacului trecut și a veacului nostru. Rând pe rând Italienii, Românii, popoarele din Balcani, Polonia, Cehii și Slovaci și-au dobândit independența și posibilitatea dezvoltării naționale. Noi Românii, prin așezarea noastră în răsăritul Europei, suferind numeroase năvăliri și războaie de apărare, ne-am dezvoltat mai târziu ca națiune unitară și culturală. Ideia de națiune însă o găsim energetic

exprimată de cronicari, încă din veacurile trecute.

Grigore Ureche, fost mare vornic al țării Moldovei, vorbind de multe influențe de care a suferit neamul moldovenesc, spune că „Dela Râmu ne tragem” iar înțeleptul Miron Costin, arată că deși „la istorici și la graiul străinilor am dobândit și alt nume, acel carele este vechiu nume, stă întemeiat și înrădăcinat este Românii, căci măcar că ne răspundem acum Moldovenii, nu înțelegem stii moldoveneste, ci stii românește, adică rămlenește”. Și încheie bătrânul Cronicar astfel: „stă numele cel vechiu ca un temel neclintit, oricât s'arâni adăogă și alte numiri, iar cel ce este rădăcină nu se mut, numele cel drept de moșie este Român, cum se răspund și cei din Țara Ungurească și Muntenii în țara lor”. Această conștiință națională este dusă mai departe de învățatul domn Dimitrie Cantemir, apoi de Școala istorică ardeleană, și ajunge la maturitate cu generația dela 1848, generație care a realizat prima unire, din care a decurs apoi unirea tuturor Românilor.

Asupra ideii de națiune, ideea ce a călăuzit dealungul ultimelor veacuri pe Români, e necesar să ne oprim și să-i lămurim înțelesul. Domnul profesor Petre Andrei, Ministrul Educației Naționale, în cartea sa de Sociologie generală, lămurăște această noțiune astfel: „Dintre toate formele de comunități spirituale cunoscute, nici una nu slăbănește atât de mult sufletul omeneșc ca națiunea. Ea

trăiește adânc în conștiința fiecărui individ, este într-o neconștientă devenire și se dezvoltă în mod treptat în urma împrejurărilor istorice. Pentru existența națiunii se cer două condiții fundamentale: amintiri comune și interese comune în trecut, și conștiință actuală de-a conviețui mai departe. Națiunea este astfel instrumentul cel mai potrivit prin care se poate crea cultura umană, exprimând și forța spirituală și caracterul specific al fiecărei mari grupe sociale.

În concluzie, națiunea este totalitatea indivizilor care au aceeași origine, aceeași limbă, aceeași obiceiuri și aceeași aspirații în viitor. Adesea se face confuzie între națiune și popor. Un popor însă poate fi format din mai multe națiuni, de exemplu Elvețienii, iar în trecut Austro-Ungaria. Popor mai înseamnă pătura de jos, în opoziție cu pătura conducătoare. D-l profesor Andrei, în cartea amintită, lămurăște că poporul este o unitate de oameni înrudiți prin limbă, sol comun și împrejurări de viață ce se bazează mai mult pe elemente instinctive, pe când națiunea apare ca o unitate ce se realizează printr-o voință morală conștientă. Poporul devine națiune numai atunci când dobândește o conștiință unitară. Prin această evoluție am trecut și noi Românii. Un popor, devenit o națiune, a simțit nevoia de-a se organiza în stat. Poporul român, devenit națiunea română, s'a organizat la început în state mici — cnezate și voievodate, apoi principate — spre a deveni apoi statul român de azi ce ne apare ca o organizare politică a națiunii române. Multe state din Europa au

tins să devină o națiune, dar prin desnaționalizarea națiunilor conlocuitoare, în folosul națiunii dominante în stat, în timp ce fiecare națiune, la rândul ei, a căutat să devină un stat propriu. Este tipic în această privință statul maghiar, care a căutat să devină o națiune prin desnaționalizări, în contrast cu tendința națiunii române de a alcătui un stat.

Dar ce înțelegem prin stat? Statul presupune trei elemente: națiunea, teritoriul și puterea conducătoare sau suveranitatea care asigură ordinea necesară unei bune dezvoltări a statului. De asigurarea ordinii depinde liniștea în țară, respectul în afară de țară și buna stare economică. Când într'un stat e desorganizare, toate stagnează și activitatea economică încetează. Orice societate omenească a simțit nevoia unei conduceri ca să-i asigure ordinea și liniștea. Această ordine și-o fixează fiecare stat după trebuințele și concepțiile sale proprii. Ca formă de stat, noi Românii avem Monarhia constituțională. Monarhia noastră ne-a dus la realizarea idealului național, ea ne-a asigurat o ordine internă și prestigiul extern și numai prin ea vom reuși a ne consolida și păstra un loc de frunte între națiunile lumii. Pentru aceasta însă este nevoie de acel patriotism național de care pomenește d-l profesor Custi în Sociologia militans, și care nu înseamnă o contemplare poetică, pasivă, a faptelor eroice din trecut, ci conștiința că națiunea nu poate exista decât printr-o muncă continuă și concentrată a tuturor în națiune și pentru națiune depunând toată răvna pentru perfecționarea mediului și toată stră-

duința pentru cârmuirea forțelor istorice către o viață mai superioară.

În adevăr, România este astăzi un stat puternic, cu rosturi și năzuințe noi și cu datorii naționale mai mari și mai multe ca în trecut. Spre realizarea acestui nou ideal ne conduce mâna energică a M. S. Regelui Carol II, care caută să cheme la o viață activă și o conștiință cetățenească mai temeinică, marile mase ale națiunii, căzute pradă curenților bolnăvicioase ce le îndrumau spre nerespectul legilor și autorității. Să luăm deci și noi parte la această muncă uriașă de perfecționare a națiunii, spre a ajunge cât mai aproape de cetățenii vechilor orașe grecești — Atena și Sparta, al căror prototip îl avem în ateniianul Socrate, care preferă moartea în locul libertății, pentru a exemplifica prin sacrificiul vieții sale, că legile țării trebuiesc respectate și nu călcați și Leonida, care cu cei 300 de Spartani a rămas să moară pe câmpul de luptă, deși știa că lupta era pierdută și sacrificiul lor de prisos.

O inscripție spune și azi și o va spune și peste veacuri lumii, ce înseamnă și până unde trebuie să ducă respectul legilor: Tre-cătorile, du-te și spune Spartei ca noi am murit până la unu supunându-ne legilor ei!

Spre acest ideal, de respect al legilor, trebuie să ne îndreptăm noi Românii, dacă vrem să fim puternici și să ne păstrăm ființa națională, în această frământată parte a Europei.

Natalia Braharu

profesoară

Liceul „Regina Maria” Cluj

Aurel Băeșu

Scoaterea plutelor

CĂRȚI — REVISTE — ZIARE

Ștefăniță Lupu, Domn al Moldovei (1659-1661), de Const. I. Andreescu și Const. A. Stoițe, București 1938, editura Fundația Regele Carol I, 200 pag., în 8°. Prietenul C. A. Stoițe, fost profesor la liceul de băieți din orașul nostru, în colaborare cu d. C. I. Andreescu — doctor în litere, au dat la lumină o interesantă monografie asupra domniei de doi ani a Voievodului moldovean Ștefăniță Lupu. Este o lucrare cum ne-ar trebui multe, pentru că numai pe baza unor astfel de studii analitice, se poate scrie o istorie complexă și sintetică a neamului românesc.

Autorii analizează situația în Sud-Estul Europei, la mijlocul veacului al XVII-lea, în care se încadrează evenimentele care au adus la tron pe Ștefăniță Lupu. Se ocupă apoi de persoana domnului, în peste 20 de pagini, evocând tragicele întâmplări dela curtea din Buciuștii Neamului. Urmează apoi un sir de capitole asupra „Legăturilor Moldovei” cu țările străine, asupra „colaboratorilor” lui Ștefăniță Lupu, asupra „slărilor” economice, administrative și religioase a Moldovei.

Dar asupra acestui important studiu vom reveni.

Anale de Psihologie, volumul V (1938) sub direcția d-lui profesor C. Rădulescu Motru, dela Universitatea din București — preț 250 lei.

Impozantul volum, de care ne ocupăm, are nu mai puțin de 514 pagini format 8°. Cuprinde „studii și cercetări” semnate de: C. R. Motru (Timp și Destin), N. Petrescu (Psihologia popoarelor primitive), R. Felix (De la o psihologie metafizică, spre una totalitară), Șt. Zisulescu (Fantasia copilului), Maria Săndulescu [Corelația dintre indicele cefalic și inteligență], Eugenia Marinescu (Lectura fetelor) I. M. Nestor (Orientarea profesională) etc. Restul volumului cuprinde: „Note”, „Discuțiuni”, „Recenzii” pentru cărți de psihologie: teoretică, experimentală, patologică, pedagogică, practică; apoi „periodice” „necrologe”, și informațiuni.

Alături de profesorul nostru, d-l C. R. Motru, merită toată lauda d-l I. M. Nestor — șef de lucrări al laboratorului de Psihologie din București, care muncește ca un uriaș.

Ognet Clar, revistă de direcție literară, artistică și culturală, în anul al III-lea, ce apare la București, sub direcția d-lui profesor N. Iorga.

Nr. 37, cuprinzând două conferințe ale d-lui profesor N. Iorga (Poesia populară italiană și I) despre teatrul lui Goldoni), este în 24 pagini plus 12 planșe.

Nr. 38, ca de obicei în 16 pagini, cuprinde articole, literatură și cronici.

Revistă Critică, anul XII,

nr. 4, apare la Iași (str. Sărăiei 55) sub direcția d-lui profesor universitar Gorge Pascu. Numărul recent cuprinde: O nouă școală de filologie română de G. Pascu și O încălcare de graniță a Moldovei în 1766 de Gh. Duzinchevici. Deasemenea o bogată cronică, numeroase recenzii și bibliografie. Prin intensificarea cronicelor și a recenziilor, dat fiind spiritul critic ce le străbate, revista se va face tot mai mult căutată de cititori, care în afară de studiile de specialitate, caută și îndrumări critice, mai ales când ele vin dela un profesor și un cercetător conștiincios ca d-l Gorge Pascu.

Satul, anul IX, Nr. 100 — revistă lunară, sub direcția d-lui Andrei Udrea, apare la București, bulev. Cpt. aviator V. Craiu, nr. 13, abonament 60 de lei pe an.

Iată un adevărat record: 100 de numere apărute, ale unei reviste sătești. E un record și o biruință. Numărul acesta este festiv, având 64 pagini mari, cu numeroase articole semnate de tot ce are mai select scrisul românesc — profesori universitari, și secundari, ingineri, medici, preoți, înalți funcționari, publiciști etc... În plus, numeroase clișee.

Dat fiind prețul abonamentului așa de redus, și mai ales dat fiind valoarea educativă a articolelor, revista ar trebui să se afle în casa fiecărui sătean, a fiecărui plugar.

Orizonturi, anul I, nr. 11—12. Revista apare la Galați sub conducerea d-lui prof. I. Șt. Botez — fratele prietenului nostru Mihai Botez, profesor de matematici la liceul din Piatra-N.

Cele 80 de pagini ale numărului de față au un interesant material literar, istoric, științific și baletistic. Revista se încheie cu o „cronică” serioasă, cu „idei—oameni—fapte” și cu revista—revistelor.

D-l I. Șt. Botez, deși e director al unui liceu din sudul Basarabiei, se leagă de activitatea culturală a Galaților prin această valoroasă publicație.

Straja Moldovei, anul I, nr. 15-17 (Oct. — Dec. 1938). Directori: Mircea Ispir și I. V. Crețu, redacția: București, str. Gr. Alexandrescu 28. O revistă bună, frumos scrisă și interesantă prin materialul pe care-l publică, privind mai ales locuri și oameni din Moldova și județul Neamț. D-nii Ispir și Crețu, fii ai acestui județ, trebuiesc viu felicități pentru activitatea ce-o depun la această publicație.

Apostolul, anul V, nr. 1—3 (ianuarie—Martie 1939) — revistă a corpului didactic din județul Neamț, redactor — prof. Victor Țăranu.

Un număr de 96 pagini, cu-

prinzând articole de specialitate, articole de interes regional, necrologe, literatură, cronică și comunicări oficiale. E o revistă cu care se poate mândri corpul didactic al județului Neamț și pe care trebuie s-o sprijine mai departe. Iar d. prof. V. Țăranu merită felicitat pentru munca migăloasă pe care o depune.

Constantin Turcu

Înștiințare

Prima adunare generală ordinară a Tipografiei cooperative „Gh. Asachi” din localitate a fost convocată pentru ziua de 29 Aprilie ora 11 dimineața, în localul Liceului „Petru Rareș”, urmând ca, dacă în această zi nu se vor întruni 1/3 din totalul membrilor, adunarea să se țină a doua zi, 30 Aprilie, la aceeași oră și în același local.

Potrivit Statutelor Cooperativei, convocarea a fost afișată la localul Cooperativei, la Poliția și Primăria Piatra-N. Ea a fost trimisă și personal tuturor membrilor.

Sportive

Duminică 16 crt. se va disputa pe stadionul „Ceahlăul” un interesant match de foot-ball, în vederea începerii campionatului districtual.

Luni 10 crt. (a doua zi de Paști) se va face deschiderea sezonului sportiv.

PROGRAM:

dim. orele 10½ „CICLO-CROSS” (cu itinerariu anunțat).

d. a. (pe stadion) dela 3—5:

- Oficierea serviciului Divin.
- Cuvânt de deschidere.
- Sport: **Atletism**: Stafetă 4×100—400 m. plat.

ora 4

MATCH DE FOOT-BALL

O F E R T Ă

D-lui Alexandru Gh. Stavăr
Piatra-N. str. Tăchel Corbu

Am onoare a vă face cunoscut că pentru 1/14 porțiune indiviză din Imobilul din Piața Tăchel Corbu Piatra-N. proprietatea dv. în calitate de succesor al def. Gh. Stavăr și declarată expropriată în baza sentinței Trib. Neamț secția II, nr. 56 | 939, care vi s-a notificat în termen, vă oferim drept despăgubire, conform legii de expropriere suma de lei 18700 (optsprezece mii șapte sute).

Binevoii! a ne răspunde, în termen de 10 (zece) zile dela primirea prezentei, dacă acceptați sau nu suma oferită de noi.

Primar, Colonel S. Kiriac
Secretar, Av. P. Dessila

Gânduri la reparația Avântului

În sufletele noastre — a dascălilor de țară — reparația ziarului „Avântul” în forma actuală, și cu garanția fondului datorită distinșilor directori și vrednicilor colaboratori, ne-a provocat speranțe și gânduri frumoase de viitor. Cu toată obiectivitatea și sinceritatea, privind munca depusă dela primul număr, de acum unsprezece ani și până în prezent, se observă un mare progres. Primele foi au apărut cu entuziasm tineresc. Colaboratori cu mai multă sau puțină experiență, aruncau cu dărnicie știința căpătată pe băncile universităților.

Tot felul de noutăți — bine studiate — erau inserate, dar nu pe calapodul celor care aveau de citit ziarul. Era un fel de gazetă mai mult pentru târgoveți, cu toate că expedierea se făcea în majoritate la țară. Azi, găsim în cele patru pagini ale ziarului tot ce poate interesa pe un om — fie cu o cultură superioară, fie mai puțin pretentios — din punct de vedere cultural, social, economic, politic.

Selecția materialului se face cu multă pricepere și seriozitate.

Apoi, județul Neamț e prin excelență un județ în care limba lui Creangă nu s'a schimonosit și datoria noastră e, ca s'o trecem urmașilor așa cum am moștenit-o. Se observă — cu durere spun — la literații și gazetarii noștri, cum întrebuițează un amestec de limbă

„franco-română”, care sună prost și n'are nici un farmec. Nu mai găsești azi opere cu limbă românească, ca ale lui Eminescu, Creangă, Coșbuc, Vlăduța.

Aici, mi se pare, s'a oprit gândul d-lui G. T. Kirileanu, când, în semn de recunoștință pentru titlul din Humulești, după migăloase și prea înțelepte cercetări, scoate la iveală ediția critică cu note, variante și glosar. Cine cercetează această operă, observă dintru început, superioritatea ei față de cele tipărite până acum. — Lupta a început deci să se dea din nou împotriva celor ce pocesc limba.

Domnii directori C. Turcu și A. Rotundu au subliniat covârșitoarea importanță ce trebuie dată gândurilor spaniolului „Unamuno”: o limbă e o filosofie în plină putere, e un mijloc prin care cunoaștem lumea. Gândirea, judecata, adică limba vie, e o moștenire. Gândirea e clădită pe prejudecăți, care trec în limbă — Kant, gândind nemțește a talmăcit tot în nemțește pe Rousseau și Hume, care la rândul lor au gândit — unul în franțuzește și celălalt englezește.

Înțelegând porunca vremilor noastre, de-a ne uni, întări sufletele și lumina mințile, vom păzi patrimoniul sfânt pe care ni l-au făurit înaintașii și-l vom lăsa urmașilor neștirbit și sporit.

Gh. N. Șerban — Siliștea

Oameni aleși

la cârma orașului Piatra-N.

La conducerea orașului nostru, vremurile de astăzi ne-au hărăzit pe vrednicul ostaș pensionar, Colonelul Sandu Chiriac, care cu nobleța și hunăteala sa, slă neadormit în fruntea treburilor obștești, ascultând și împărțind dreptățile dragilor săi orașeni, pe care-i consideră ca pe niste buni prieteni.

Deși cu părul înălbit, toată energia, priceperea și încreaga sa fiindă, le-a închinat grijii obștești.

Acțiunile domniei-sale, pentru binele general, au fost nenumărate, dar amintim numai câteva: Ca director al orfelinatului de fete „Emilia Antonescu” din acest oraș, a stat străjă neadormită, până când a dat copiilor din acel Institut de un rost în viață. A înființat acolo și atelier de țesătorie. Sunt fete orfane, cu licență, numai datorită îngrijirii și ajutorului de aici.

Apoi, asistența medicală în acest institut, forma grija de competență a nobilului conducător, care lăsa să redea societății, elemente sănătoase, condiție primordială pentru regenerarea neamului.

În cadrul „Serviciului Social” dă o mare atenție cantinelor școlare, pentru hrană sănătoasă și îndestulătoare copiilor săraci și dorește a da fondurile necesare pentru a avea cel puțin odată pe zi, o masă bine pregătită.

Fiind chemat la conducerea primăriei în luna Noembrie 1938, la formarea bugetului pe 1939—1940, a dat școalelor primare din oraș și suburbane o subvenție de 1 milion lei, pentru întreținere, mobilier, material didactic și cele trebuincioase.

Nu putem trece cu vederea contribuția binevoitoare a d-lui avocat Chetreanu, ajutorul de primar al orașului, care cu aceeași dragoste, muncește pentru binele general.

Toate obligațiile comunei sunt achitate la zi, ba după informații, comuna are și bani depuși la economie, pentru lucrările de urgență. De Sfintele Paști, suntem siguri, că vor avea toată grija de populația lipsită, astfel ca și cel oropsit de soartă, să simtă marea zărilor.

În programul de activitate

pentru anul viitor, este prevăzută și construcția localului școlar din anexa *Critel* și credem că și acest punct din program va fi realizat.

Cu ce putem răsplăti buna-voință și dragostea d-lui col. Chiriac, ce cu prisosință o arată tuturor?

În pragul sfintelor Sărbători ale Paștelor, ne facem o plăcută datorie de a ruga pe bunul Dumnezeu să dăruie sănătate și ani mulți d-lui primar și tuturor colaboratorilor săi, pentru binele și mulțumirea tuturor.

Grigore Vlad
înstător

Noul șef

al Casei Drumurilor

Prin decizie ministerială, d-l inginer Gh. Bolocan a fost transferat pe una Aprilie, a c. dela casa drumurilor din Dorohol la aceeași instituție din orașul nostru.

LA BROȘTENI

Se deschide prima școală de comandante a Serviciului social.

Prima școală de comandante a Serviciului social, organizată de Fundația Culturală „Principele Carol”, va funcționa în comuna Broșteni, județul nostru.

Cursurile vor dura 30 zile — dela 17 Aprilie la 17 Mai. La aceste cursuri au fost admise 70 de candidate, din toată țara — licențiate în litere sau științe, doctorițe, profesoare, învățătoare, funcționare etc., care vor sosi la Broșteni în grup, venind din București.

BAL

Duminică 9 crt. ora 8 seara va avea loc în saloanele Sobolevski un frumos bal popular, „Balul Primăverii” organizat de Asociația Sportivă Culturală, „Ceahlăul”.

CASA OASTEI

(EXPUNERE DE MOTIVE)

Oșterii și întreg personalul militar au dreptul la cea mai largă sollicitudine din partea Statului, de oarece ei își închină toate puterile și toată viața pentru siguranța și apărarea Patriei.

Pregătirea lor specială nu le îngăduie nici măcar ca la ieșirea lor la pensie, să se folosească de cunoștințele câștigate în armată, pentru a exercita alte profesii. În timp ce avocații, magistrații și majoritatea funcționarilor publici, odată pensionați pot găsi întrebuințări în serviciul particular, cei mai mulți oșteri sunt obligați să trăiască numai din pensia lor.

Pentru aceste motive se cuvine ca Statul să garanteze Corpului oșteresc posibilități pe cari acesta nu și le poate asigura singur.

Casa Militară de Economie, Credit și Ajutor a oșterilor, a luat ființă cu gândul de a înlesni viața materială a Corpului oșteresc, dar această instituție a ajuns la o stare dintre cele mai înfloritoare prin rezervele ei, fără să mai corespundă însă actualilor nevoi ale oșterilor. Dobânzile ridicate și modalitatea de calculare a dobânzilor, așa cum era prevăzută în vechea lege, îngreună considerabil sarcina oșterilor.

Cum o asemenea instituție nu este un scop în sine, ci numai un mijloc pentru ajutorarea cât mai largă a membrilor ei și cum nivelul general al dobânzilor a scăzut, era firesc ca această Casă să se adapteze noilor condițiuni economice ale pieței, să țină seama de grelele condițiuni de viață ale oșterilor și să scadă dobânda, fixând și o normă echitabilă pentru calculul ei.

Casa Militară de Credit și Ajutor, lăsase nerezolvate una din problemele cele mai vitale, pentru Corpul oșteresc și anume aceea a asigurărilor.

Noua instituție, urmărind și soluționarea asigurărilor, își propune sfera sa de acțiune și din aceste motive Casa Militară de Credit, a devenit o adevărată „Casă a Oșterii”, așa cum am și numit-o prin legea de față.

Slimțămintele de solidaritate care nicăieri nu au o valoare mai subliniată ca în armată, ne-a făcut să creiem obligați pentru tot corpul oșteresc, de a colabora la această operă de ajutorare a oșterimii.

După acest proiect toți oșterii au îndatorirea de a face parte din Casa Oșterii, de a depune cotizații lunare și a se bucura de avantajele oferite prin operațiunile de credit și asistență ce constituiesc scopul Casei.

În afară de aceste avantaje, Statul făcând jertfa unei contribuții anuale, a dat puțința realizării asigurărilor oșterilor, care este o operă de interes superior pentru armată.

Proiectul prevede două categorii de membrii, membrii de drept și membrii admiși.

Membrii de drept sunt toți acei cari au dreptul la asigurare, adică toți oșterii, suboșterii și maștrii militari, iar cei admiși sunt toți oșterii pensionarii proveniți din activitate, funcționarii civili din serviciul Armatei, funcționarii Casei și pensionarii foști funcționari ai Casei Militare de Economie, Credit și Ajutor, care nu au drept la asigurare, dar care beneficiază de toate celelalte avantaje ale legii.

Pentru membrii de drept se va prevedea în legea soldelor o indemnizare de asigurare, echivalentă cu 5 % calculat la valoarea totală a drepturilor lunare brute, care se va înscrie în bugetul Statului și se va plăti ca subvenție anuală Casei Oșterii, pentru asigurarea acestor membrii.

În schimbul acestei cotizații, Casa va asigura membrilor ei de drept, la ieșirea la pensie pen-

tru limita de vârstă, în caz de infirmitate sau deces, lor sau urmașilor îndreptățiți, un capital în raport cu vechimea de asigurare și cu ultima soldă lunară bruto.

Contribuția membrilor „Casei Oșterii” am redus-o dela 4 % la 3 %, realizând astfel o simțitoare ușurare a sarcinilor pentru membrii ei.

Aceste rețineri se vor restitui membrilor sau urmașilor lor, cu o dobândă anuală compusă de 3 %.

Fondurile de economii și cel disponibil al asigurării, organizat în condițiunile specificate mai înainte, vor fi folosite pentru fructificare prin imprumuturi.

S-au creat două categorii de credite:

a) În contul soldei, salariului sau pensiei.

b) Imprumuturi pe garanții reale.

În contul soldei, salariului sau pensiei, s'a creat pe lângă imprumuturile obișnuite ale vechii legi, imprumuturile pentru nevoile excepționale ale oșterilor.

S'a redus dobânda dela 6 % plus comision la 5 % fără nici un alt spor sau comision.

S'a mărit durata de rambursare dela 36 rate la 60 rate, reducând astfel quantumul ratelor pentru imprumuturile maxime cu 40 % față de trecut.

Pentru o ușurare cât mai mare, am prevăzut ca diversele rate ale tuturor imprumuturilor în contul soldei, să se contopească într-o rată unică pe termenul maxim.

În categoria imprumuturilor pe garanții reale, s'a creat imprumutul pentru construcții (ipotecare). Aceste imprumuturi vor fi astfel restituite, încât să dea completă siguranță Casei și în același timp membrii ce se imprumută își asigură un cămin modest dar confortabil, cu rate de achitare cari nu depășesc cu mult chiria ce s'ar plăti pentru un astfel de cămin.

În sistemul preconizat, Casa va putea să acorde de aci înainte, oricărui membru imprumuturi diferite, într'un quantum total de 4—5 ori mai mare decât în trecut.

Pentru asigurarea cailor oșteresti; după vechea lege se asigurau caili numai pentru caz de moarte. Constatându-se însă, că puterea de rezistență a calului diminuează foarte degrabă, pierzând foarte curând puterea combativă, pentru a putea asigura aceeași valoare sau capacitate pentru cal, în conformitate cu regulamentul legii de față, se vor face asigurări și pentru reforma sau trecerea la trupă a cailor.

Organizarea Casei și fondurile au fost astfel alcătuite, ca să permită o bună administrare, iar prin controlul ce s'a prevăzut prin organele respective ale Casei, acele ale Ministerului Apărării Naționale și acele ale Institutului Curții de Conturi, buna rânduie și administrare vor fi asigurate.

Deoarece în primii ani de aplicare a legii de față, vechimea ca membrii ai Casei a oșterilor care urmează să lase la pensie, este foarte redusă a fost nevoie de un corectiv cari să permită și acestora să beneficieze de avantajele asigurării, într'un astfel de măsură, încât să poată fi puși și ei la adăpostul zilei de mâine.

Pentru acest scop, am prevăzut o fază de tranziție de 20 ani, în care timp oșterilor cari vor ieși la pensie li se va completa vechimea în felul următor: În primul an de funcționare a Casei, se va afecta tuturor membrilor asigurați, un spor de 10 ani vechime ca membrii ai Casei, spor care se va reduce însă în fiecare an următor, cu câte o jumătate de an, astfel că la finele fazei de 20 ani, nu se va mai

aplica niciun spor, întrucât sumele ce urmează să primească ca asigurare după 20 ani vechime ca membru, reprezintă un sprijin material suficient, asigurarea atingându-și astfel scopul.

Legea astfel cum a fost alcătuită prevede în dispozițiile ei generale și cazul de război. În această situație, operațiile de credit și asigurare ale Casei se suspendă de drept, neputând să funcționeze decât întreprinderile a căror venituri proprii și posibilități de fructificare le îngăduie să flinteze.

Tot ca o mare ajutorare a familiei personalului militar, s'a dispus ca să se poată plăti familiilor membrilor de drept ai Casei, conform procurii lăsate de membrul plecat în război, o cotă de ¼ din eventualele drepturi rezultate din prima de asigurare și economiile pe care le-ar avea membrul în momentul decretării mobilizării.

În concluzie. Prin dispozițiunile legii de față, s'a creat asigurarea personalului militar spre a-i putea da siguranța necesară corespunzătoare riscului carierei.

S-au creat imprumuturi mai eficiente prin reducerea dobânzilor dela 6 % plus comisionul de 1 % la 5 %.

S'a creat o rată unică cu 40 % mai mică decât cea care se reținea în trecut pentru aceeași capital imprumutat.

S'a dat posibilitate ca să se obțină de personalul militar imprumuturi de 4—5 ori mai mari ca în trecut.

Se asigură unui membru de drept prin imprumuturile ipotecare, posibilitatea de procurare a unui cămin, care să se poată achita din însăși chiria ce ar urma să fie plătită pentru acest cămin.

Se măresc posibilitățile de asistență sub toate formele.

S-au asigurat cailor oșteresti pe lângă cazul de deces și pentru cazul de diminuare a puterii de muncă.

Complectări necesare

În numărul precedent, am început să arăt unele lucruri în legătură cu cele scrise de colegul Mrejeru, despre Gh. Nicolau, fost revizor școlar.

Colegul Mrejeru, în articolul menționat, mai zice că Gh. Nicolau a făcut și cor bisericesc, și de sigur că nu s'ar fi putut decât la biserica din Mărăței, în parohia în care era și școala de băieți nr. 3, unde funcționa Gh. Nicolau.

Lucrurile stau astfel: în 1909 eu am fost numit la șc. de băieți nr. 3 din Piatra-N. ca detașat și apoi numit titular în Iulie 1910, prin trecere la oraș a primei serii de avansați din 1903 și în fruntea căreia eram.

Venit în Piatra în Oct. 1909, am găsit pe Nicolau la catedră, căci l se aruncase în sarcină niște nereguli cu construirea și mănuierea unor fonduri ale localității școlii din Români — și care n'au nici o importanță.

M'am apucat de lucru și, din elevii școlii cum și din elementele școlii de adulți, care a luat ființă prin colaborarea Zulfiei Ișăescu, S. Scutărăscu și preot V. Constantinescu, am format un cor pe trei voci, cu care am început să cânt liturghia la biserica Sf. Ioan din Mărăței, dela sărbătorile Crăciunului din 1909 și până în toamna lui 1912, când nevenindu-mi nimeni în ajutor, am încetat orice activitate. Așa că Nicolau, care nu știu dacă cunoștea notele muzicale, dar care știu că era afon, n'a putut face, nici cor bisericesc și nici cor cu elevii școlii — de oarece subscrisul, cât am stat la acea școală, făceam cor cu elevii dela toate clasele, cu care

mă prezentam la sărbări și diferitele ocazii. În 1910, neuitatul Spiru Haret, venind în Piatra-N. a vizitat și școala de băieți nr. 3. L-am primit cu corul școlii și am preparat pe elevul Crivăș Constantin, azi magistrat, să izeure bun sosit, fapt ce l-a făcut pe Haret să-l suture în văzul sulelor de oameni adunați ca la așa ocazii, iar mie mi-a acordat, Harel personal, Răspătă muncii.

Acest cor, timp de aproape 3 ani s'a întreținut din sărbătorile ce le dădea și numai o singură dată, în Iulie 1912, a putut obține un ajutor de 100 lei.

Pentru sumele ce rezultau din sărbări, cât și pentru suta de lei acordată de Ministerul de Interne, sunt acte la parohia bisericii din Mărăței, semnate și de preoții respectivi, în prezența cărora se făcea distribuția sumelor, elementelor corului.

T. V. Ungureanu

Nava „MIRCEA”

O scurtă știre din Hamburg a adus vestea că luni 27 Martie nava-școală „Mircea” a arborat pavilionul românesc și a pornit spre țară, cu escale la Southampton, Lisabona, Gibraltar. Vestea aceasta, mărirea patrimoniului național cu o nouă navă și mai ales cu o navă-școală, face să tresalte de bucurie inimele tuturor, cu atât mai mult cu cât „Mircea” cel nou a fost construit și din obolul bu-nilor români, cari la indemnul Ligii Navale Române cu lozinca „cât de puțin, dar dela toți”, au dat din toată inima, adunându-se într'un an aproape 6.000.000 lei.

N. Millord

Turnul lui Ștefan cel Mare

Învieerea întru eroism

(Continuare din pag. 1-a)

Incepusem, astfel, să așteptăm cu o rafinată luciditate, experiența celui punct de discontinuitate între viață și moarte, atât de răunil de curiozitatea filosofilor.

Voluptatea înțelegerii celui punct critic e hărăzită numai aceluia care, înarmați cu o resemnare stoică, așteaptă moartea la rece, întocmai ca lupul rănit care își petrece agonia fără să strige.

Panica și deruta pot compromite această prețioasă clipă de autoobservare, unică în viața unui om.

Cu asemenea gânduri, așteptam desfășurarea evenimentelor de zilele trecute...

E drept că din moment ce Creatorul a lăsat posibilă sinuciderea, ea este legitimă în ca-

zuri extreme, tocmai prin faptul că e posibilă.

Cine-mi vorbia odată (poate o reminiscență personală!) despre utilizarea practică a energiei sinucigașilor înainte de a se omori? „Ce nu poate între” prinde un om care s'a decis să-și suprima viața?

Dar, ce eroare adâncă să vorbim despre eroismul sinucigașilor, despre curajul de a-ți lua viața singur?

Sinucigașul este o creatură egoistă, care, în cea mai nobilă ipoteză, moare pentru arta de a muri.

Dar, a muri pentru aproapele, pentru aproapele colectiv și național, pentru patrie, ce rar privilegiu de valorificare a morții!

Ce unic prilej, adesea de reabilitare a unei vieți șterse și cenușii, de a da un sens unei vieți pline de mediocritate și platitudine, prin căpătarea unei diplome de erou pe câmpul de onoare!

Orice moarte este o înviere — desigur. Dar moartea pentru patrie înseamnă răscădirea, pentru todeauna, în amintirea urmașilor, înseamnă învierea cea veșnică întru eroism, înseamnă nemurirea!

Oare, Domnul Iisus nu a înviat pentru todeauna în viața omenirii pentru că a murit eroic în războiul cel mare — cel mai mare război! — unul contra omenirii întregi, o virtute singură contra coaliției tuturor păcătorilor din lume?

„Iar patriotismul nostru — acest raport afectiv între om și pământ — nu e tot o religie care crede și mărturisește întru cei 800.000 de Iisusii mai mici, citori ai României Mari, care s'au răstignit pentru rotunjirea ei?”

Pe sub glia noastră, curge o pânză de sânge martir care ne fecundează țarina și eroismul.

„La vreme de cumpănă, ca cea de deunăzi, trebuie să ne simțim prea fericiți de a fi aflat har înaintea Patriei, împodobindu-ne cu cununa de martir pe altarul Ei!”

Pe ateu l-ar afurisi cei 800.000 de mucenici, ca pe un neurednic parazit al unei vieți de libertate și securitate, câștigată prin eroismul lor.

Învieerea întru eroism, prin moartea creatoare! Ce minunat și unic prilej de eroizare a unei vieți plate, de inobilare retroactivă a unei vieți mediocre!

Și ce minunat și unic privilegiu de a avea tripla satisfacție a eliberării, prin soldarea unei obligații, deodată față de morții adorați, față de viii iubiți și față de viitorime!

Vasile Dorneanu

INSTINCTUL NAȚIONAL

Consilierii Regali, echipa tânără a guvernului și înalții comandanți ai armatei, într'un singur glas, reușii în jurul M. S. Regelui, au hotărât să pună prestigiul și onoarea țării, mai presus de orice, și să desăvârșescă măsurile diplomatice și militare pentru apărarea intereselor naționale.

Regele, Sfelnicii, Guvernul și Șefii Armatei sunt în sentimentul poporului. Același instinct național, același tradiție de veacuri, trezirea în toate inimile românești. Această mijloc istoric de apărare a Patriei, a venit spontan în mințile tuturor: unirea întregului popor sub o singură comandă. Poporul și Regele său, — norodul și Domnitorul de odinioară, armata totală și granitică a Națiunii, cu ochii la Comandantul Suprem. Fără această unitate, fără această legătură bărbătească de suflete tari, — închegare de bloc și front, gata oricând de a înfrunta cu hotărâre și vitejie lăviturile din afară, — nici o apărare nu este cu putință. Avem pînă dureroasă a Cehoslovaciei, sfărâmată de desbinări și sfășieri interne, victimă a iluziilor politice și a miturilor de tot felul.

Ochii tuturor trebuie să se deschidă și să înțeleagă că orice șovăială și abatere dela comandamentul unirii tuturor forțelor Națiunii sub un singur șef, este o trădare a Patriei. A trecut timpul teoriilor democratice și al agenților demagogiei dizolvante. Acum e ceasul realităților. Cine nu vede realitatea, cine nu judecă în realitate și nu făptuiește după datele realității se spulberă cum s'a spulberat statul Cehoslovac.

Acest instinct caracteristic românesc al unirii sub un șef, pentru a face front în fața primejdiei, acest realism ce respinge șovăiala și asigurarea cu himere, a făcut pe M. S. Regele să preceadă tot ce era necesar pentru a pregăti țara pentru orice clipe greie. Închipuiți-vă numai că zilele de hotărâre supreme cari cer o solidarizare granitică a Națiunii, ne-ar fi găsit în haosul politicianist de ieri, cu poporul

Un botez străjeresc

Școlul școlii primare de fete nr. 3 din cartierul Dărmănești, din localitate, a botezat Sămbătă după amiază pe cel de al patrulea copil al femeii Zamfira Tănăsescu — rămasă văduvă de 4 săptămâni — din satul Dobreni jud. Neamț.

Prin grija, munca și străduința doamnelor institutoare ale școlii — doele Maria Petrescu, comandantă a școlii, Aurora Turcu și Elena Văideanu — străjerii au adunat o sumă importantă de bani și un număr de daruri — lucruri de îmbrăcăminte pentru mica lor înă și pentru mama ei sărămană.

Služba botezului, oficiat de părintele I. Chircă, a fost încadrată într'un program străjeresc, alcătuit din cunoscutul ceremonial, cântări și recitări de poezii. Numele finel pus din botez este Elena.

În afară de nălele străjere au luat parte la botez un număr de locuitori din vecini și aproape 20 de institutori și institutoare dela școlile din oraș. După botez institutoarele școlii au oferit invitațiilor o mică gustare, la care d-i profesor N. Pascu, comandantul legiunei de străjerie a județului Neamț a loaslat pentru Marele Străjer M. S. Regele Carol II, d-na Maria Petrescu pentru d. Teofil Sidorovici — comandantul Străjii Țării și d. Gr. Vlad pentru corpul didactic al școlii, pe care l-a felicitat pentru fapta bună pe care au făcut-o.

fărămițat în 16 partide, cu tabere extreme, gata să se sfășie una pe alta, cu moravuri politice în care interesul apărării țării era adesea uitat pe un plan secundar... Ar fi fost dezastrul acestei țări. E atât de evident acest lucru, încât numai o minte de beznă — sau o inimă care nu e românească, — ar putea să nu înțeleagă.

Mântuirea țării a fost pregătită prin marea chemare de anul trecut a Suveranului, pentru uilarea desbinărilor și uilarea tuturor. Aceasta este azi legea supremă a salvării țării; deaceia, zid în jurul Regelui, cu toții nu ne gândim decât la apărarea prestigiului și onoarei poporului nostru, la apărarea Patriei, și așteptăm, în liniște și cu nesdruncinată încredere, comanda Majestății Sale.

Marea solemnitate ostășească la regimentul 15 Dorobanți

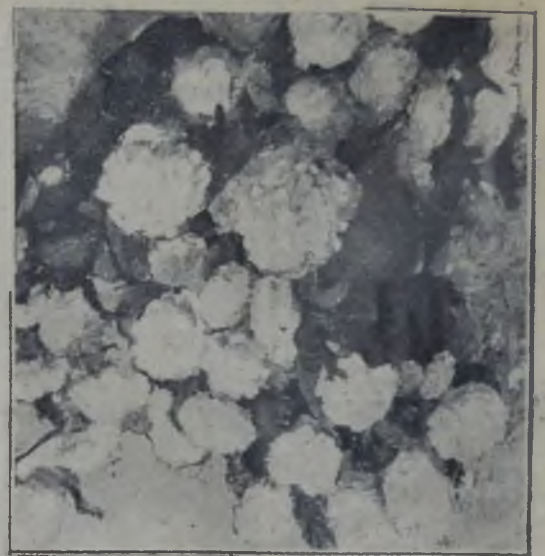
În dimineața zilei de Duminică Florilor, a avut loc pe stadionul sportiv „Căpitan Mohonea” al Regimentului 15 Dorobanți, depunerea jurământului recruților, solemnitate ce s'a făcut într'o atmosferă deosebit de însuflețită, datorită stării de spirit din țară, când toată grija și toată nădejdea se îndreaptă spre oșlire.

O mulțime imensă de cetățeni și toate autoritățile au fost de față, mărind solemnitatea actului, încadrat în tot efectivul regimentului, cu armele lui moderne și

Sfințirea plugului regesc la Calu

Duminica trecută s'a oficiat la reședința Căminului Cultural Pr. I. Roșescu din comuna Calu, solemnitatea sfințirii plugului donat de M. S. Regele Carol II.

A fost o înălțătoare manifestare la care au luat parte: d-l prefect al județului, delegații camerei agricole și șefii autorităților locale. După oficierea serviciului religios, a luat cuvântul d-l inginer C. Căpitanu, președintele căminului, arătând opera de redresare națională, realizată de M. S. Regele. Au vorbit apoi d-nii sub-revizor I. Cristea, Pr. Ungureanu, Al. Socea și primarul comunei, după care d-nul președinte, delegat al sfatului județean, predă d-lui Gr. Țupu darul regesc în entuziasmul mulțimei adunată din toate satele din împrejurimi, care ovaționează pe M. S. Regele.

Aurel Băeșu

FLORI

NOUL PREFECT AL JUDEȚULUI NEAMȚ

După un scurt provizorat al d-lui prelor Barcan, prin decizia No. 3439 crt. prefect al județului Neamț a fost numit d. locol.-colonel de jandarmi Hociung Eugen.

Prin numirea d-lui locol.-colonel Hociung Eugen s'a făcut o alegere cum nu se putea mai nimerită, d-sa fiind un bun cunoscător al oamenilor și nevoilor în acest județ, încă de pe vremea când a fost comandant al legiunii de jand. Neamț (1931-32) timp în care a avut de înfruntat adevărate revoluții stiliste.

Prin calm și tactică a știut să tempereze spiritele și să înfrânze agitațiile, după cum tot așa de bine a știut să aresteze cinci bandiți dintre cei mai periculoși și dintre care trei îl prădase pe prefectul de atunci, d. Duju Isăcescu.

D. lt.-colonel Hociung și-a luat postul în primire, fiind întâmpinat la sosire de toți reprezentanții oficialităților locale, care au arătat prin aceasta o dragoste neîmormită față de noul prefect.

DECLARAȚIILE NOULUI PREFECT

Întrebat de noi asupra programului de lucru, d. locol.-colonel Hociung ne-a declarat: „Am venit cu credința că voi putea face

treabă cu vorbă bună și sfatul părintesc.

Eu nu voi da povești spre a aștepta rezultate, ci voi da directive care vor fi urmărite în permanență de controlul meu personal.

Aveți un județ minunat în care monumentele istorice și sufletul bun al țărânului, dau îndrumătorilor speranțe de lucruri mari.

Țin să precitez că aceste regiuni sunt bânuite de boli, lucru de care mă voi ocupa îndea-proape.

Problema sanitară în satele noastre și chiar în acest oraș — prin care se sfrecoară bolnavii spre Blsericant — trebuie studiată și rezolvată cât mai urgent. Tuberculoza și încă alte multe boale seceră viețile fără milă.

Am ajutoare pe pretori, însă cum nu sunt obișnuți numai cu procese verbale, vom pleca pe teren; trebuie știut dacăre hevoie de o injecție pentru viața unui cetățean lipsit, cine l-o plătește și dacă a ars la vreunul casa, cine-l ajută.

În încheiere, d. prefect lt.-col. Hociung s'a manifestat pentru o continuitate asupra lucrărilor obșlești și ne-a expus planul de lucru din punct de vedere edilitar, cultural, social și despre metoda concentrării fondurilor dela eforturile de pășune.

Tribunalul Jud. Neamț Secția I-a

EXTRAS din Afiș și Publicație de Vânzare No. 826

Anul 1939 luna Martie în 23 zile.

Acest tribunal prin jurnalul Nr. 1079 din 7 Februarie 1939 a amănat vânzarea prin licitație publică a imobilului situat în Piatra-Neamț str. Apelor Nr. 8, proprietatea dementei Elena Andronache, reprezentată prin d-l Oh. Iacobescu din București, spitalul Central de boli nervoase. Imobilul are următoarea situație: 1. — Un teren situat în Piatra-Neamț str. Apelor No. 8 în suprafață de 208 m. p. pe care se află o clădire compusă din 6 camere construită din lemn, acoperită cu tablă, bucătărie de vară în curte din scânduri, closet din scânduri; terenul este împrejmuit cu gard și se măgăsește cu str. Apelor, proprietatea lui Victor Pânzaru, proprietatea Gh. David și proprietatea comunei, Gh. David și Ilie Năfoareanu.

Sarcini nu sunt.

Vânzarea și adjudecarea acestui imobil se va face în prelorul Tribunalului Neamț secția I-a, în ziua de 2 Mai 1939 orele 13 p. m., începându-se strigările dela suma de lei 70.144 (șapte zeci mii una sută patru zeci și patru) prevăzut în raportul de expertiză

și conform Jurnalului Nr. 9714 din 1938 al acestui tribunal.

Sunt somați toți acei ce ar preinde vreun drept de chirie, arendă, de ipotecă sau privilegiu ca înalinea adjudecării să arate Tribunalului pretențiunile lor, sub pedeapsa de a nu li se fine seamă.

Prim Președinte, GH. STRAT

Șef Portărel, I. Giuglea
Dosar Nr. 6873 | 1938.

Înștiințare

Pentru punerea în aplicare a articolului 8 din Legea Apărării Antiaeriene a Teritoriului (M. Of. No. 55 | 6. III 939). Ministerul Aerului și Marinei a hotărât începerea cursurilor de Ap. Pasivă pe Ținuturi, cu începere dela 25 Aprilie a. c. după normele ce se vor comunica la timp.

Până la această dată, persoanele vizate de art. 8 din Lege (fie că sunt funcționari de Stat sau particulari), pot continua activitatea în domeniul apărării pasive ca și până acum.

Pavilionul de Contagioși Piatra-N.

Licitație

La 20 Aprilie 1939, ora 10 dim. se va fine licitație pentru pâine; la ora 11 pentru colontale, și la ora 12 pentru lapte dulce.

MONUMENTUL EROILOR din curtea cazărmei regimentului 15

cu drapelele lui strălucitoare. În afară de numerosul corp al ofițerilor, au fost de față: d. col. Chircă, primarul orașului, d. Gh. Strat prim președinte al tribunalului, d. Vizante Filipescu, prim procuror, d. Victor Isăcescu p.ș. Camerii de comerț, d-nii avocați: Kirculescu, Ioanitu, Mareș, Desila Timofte, Cheteanu, aj. de primar: profesorii: A. Rotundu, dir. liceului, Virgil Dobrescu, dir. șc. normale, d-na Euf. Săvescu, dir. șc. norm. de fete, Gr. Capșa, dr. Al. Comanța, medic primar al orașului, prof. N. Pascu, cdt. legiunii străjeri, d. Tataru, subdir. prefecturii etc.

La solemnitate au luat parte și un batalion de concentrați, pompieri și premitariți, în frunte cu d. Major Ante, în uniformă cu pelerina albă „Mihai Viteazul”

binovici, pe al recruților evrei.

D. colonel Teodorescu, cdt. regimentului, a vorbit apoi trupeii despre însemnătatea actului, spunând între altele ostașilor că legătura de azi este sfântă, căci e pentru Dumnezeu, Țară și Rege. Arată apoi ostașilor ce au făcut înalțășii noștri și care este datoria noastră de azi, față de amenițășii din afară.

S'a pierdut carnetul de asigurare No. 8765, eliberat de Casa Asigurărilor Sociale Piatra-N., pe numele Ion Pauc. Se declară anulat.

S'a pierdut carnetul de asigurare cu No. 004066 eliberat de Domeniul Broșteni pe numele Albu Toader zis Fil Toader. Se declară anulat.